

СТОТЕ ЗАЙЧЕТА

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Някога живял цар, който имал една-единствена дъщеря. Царят обявил, че ще я даде за жена само на онзи, който издържи три трудни изпитания, па ако ще да е и сетен сиромаш. Мнозина се опитали да издържат трите изпитания, но никой не успял.

В същия град живял един скромен човек, който имал трима сина. И ето че най-големият и най-умният син рекъл:

— Ще отида и аз да се опитам да се ожения за царската дъщеря.

И той се запътил към царския дворец. На пътя си срещнал един стар просяк, но дори не го поздравил. Просякът го попитал:

— Накъде си се забързал така, синко?

— То не е твоя работа — измърморил момъкът и продължил пътя си.

Старецът му казал:

— Няма да ти провърви!

Така и излязло. Върнал се вкъщи най-умният син, без да успее да направи нещо.

Средният син бил уверен, че ще сполучи да вземе за жена царската дъщеря. Но и на него не му провървяло, както на по-големия му брат.

Тогава най-малкият син, когото всички смятали за глупак, рекъл:

— Щом по-големите ми братя се опитаха, защо да не се опитам и аз? Може да излезе по-щастлив.

— Какво се бъркаш там, където не ти е работа! Умните не успяха, че ти ли? — казвали му всички.

Не ги послушал най-малкият син и се отправил към двореца. Срещнал той и стария просяк, поклонил се учтиво, както му е редът, снел шапка, подал му ръка. Поблагодарил старецът и го запитал къде отива. Най-малкият син разказал всичко така, както си е, нищичко не скрил. Тогава просякът му дал една свирка и рекъл:

— Царят днес ще те изпрати да пасеш сто зайчета. Ти само свирни със свирката и те веднага ще се съберат около тебе.

Както казал просякът, тъй и станало. Отишъл най-малкият син при царя и най-напред попитал:

— Къде е дъщеря ти? Искам да видя дали ще ми хареса.

А като я погледнал, казал:

— Харесва ми. Готов съм заради нея да издържа и трите изпитания!

Първият ден царят му дал да пасе сто зайчета. Извел ги момъкът на полето и ги пуснал, а те — дим да ги няма, разбягали се на всички страни. Поискал тогава момъкът да се увери, че ще послушат свирката му, и я надул. В същия миг зайчетата се събрали наоколо му. Преброил ги — не липсвало нито едно.

— Е, сега се разпръснете пак и си попасете. Когато потрябва, аз ще ви свирна — рекъл той на зайчетата.

Някой видял това и съобщил на царя. А той изпратил царицата да си изпроси от момъка едно зайче. Преоблякла се царицата като стара жена, довлякла се едва-едва при него и го помолила да ѝ даде едно-едничко зайче — много ѝ трябвало. Най-малкият син ѝ отговорил:

— Не мога да ти дам, нито да ти продам, защото не са мои.

А бабичката не го оставяла на мира и продължавала да моли:

— Поне едничко ми дай!

Досетил се момъкът коя е тя и казал, че може да ѝ даде едно зайче, ако тя се съгласи да го целуне. Отказала най-напред царицата, но като видяла, че иначе нищо няма да получи, мляс — целунала го. Сложила зайчето в една кошничка и се отправила към къщи доволна и предоволна, че е успяла да излъже глупака. Момъкът почакал тя да наближи двореца, извадил свирката и свирнал. В същия миг зайчето блъснало капака, изскочило от кошничката и като стрела полетяло към него. А царицата стои и не вярва на очите си — от зайчето ни помен!

Вечерта най-малкият син докарал стадото си и предал на царя зайчетата до едно. Царят му заповядал да си отиде вкъщи и да дойде пак на другата сутрин.

Като идвал отново към двореца, момъкът пак срещнал същият стар просяк. Старецът му казал, че този ден царят ще го прати да пасе коне, и му подарил тръба, с която да събира конете. И наистина царят заповядал на момъка да изкара на паша сто коня, а вечерта да ги докара всички до един в конюшната. Извел ги най-малкият син на пасбището, пуснал ги да пасат, а конете се пръснали на всички страни — иди, че ги събери! Минал един час и той се опитал да ги повика. Щом надул тръбата, всички коне дотичали и го заобиколили. Царят пак се опитал да изпрати царицата да поиска един кон, но тя не се съгласила. Казала на царя, че се страхува от конете, току-виж някой я ритне; нека отиде той. Преоблякъл се царят така, че никой да не го познае, възседнал

едно магаре, отишъл на пасбището при момъка и го попитал дали ще му продаде един кон.

— Нямам коне за продан — отвърнал най-малкият син.

— А назаем можеш ли да ми дадеш?

— Не мога.

— Ами няма ли да ми подариш един?

— Добре, ще ти подаря един кон, но най-напред вдигни опашката на своето магаре, подръж я ей така и я помириши!

Въртял нос насам-натам царят, но нищо не помогнало. Трябвало, ще не ще, да подържи вдигната опашката на магарето, иначе няма да му дадат коня! А щом получил коня, метнал се на гърба му, препуснал към двореца и го затворил в конюшната.

Не можел царят да се нарадва на успеха си: „Е, днес вече го измавих! Довечера ще докара един кон по-малко“ — мислел си той. А момъкът, без да знае, че царят отдавна вече е в двореца, а конят е в конюшната, взел, че надул тръбата. Чул конят тръбата, засилил се, ритнал вратата и тя — прас! — изхвъркнала от пантите. Царят чул шума, затичал се към прозореца, но успял да види само края на конската опашка. А вечерта момъкът докарал всичките коне и ги затворил в конюшната.

На третия ден царят заповядал на момъка да пълни с лъжи един чувал, докато той сам не му каже „Връзвай“! Пъхнал момъкът глава в чувала, че като почнал да лъже, какви ли не глупости издрънkal. А чувалът си оставал все празен — лъжите да не са плява!

Решил тогава най-малкият син да пълни чувала с истина и взел да разказва как пасъл зайците, как царицата дошла да си купи един, а той не й дал, докато тя не го целунала. Смял се царят до припадък над несполуката на царицата. А след това момъкът взел да разказва как пасъл конете, как самият цар дошъл да му иска кон, но той не му дал, докато царят не вдигнал магарешката...

— Хайде, връзвай чувала, той се напълни вече догоре! — извикал царят.

Така най-малкият син, когото всички мислели за глупак, се оженил за царската дъщеря.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.